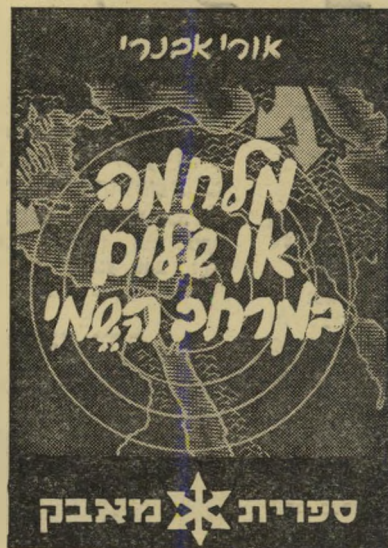

צבא הקבע של השלום

המאבק על השלום לא התחיל מאתמול. המאבק על השלום לא התחיל אחרי מלחמת ששת הימים. היום מדברים כולם על השלום. זהו אילן שנוח להיתלות בו. אולם השלום הוא דבר רציני מדי מכדי להשאירו בידי דמגוגים, רודפייכסאות ותוספייחזמנות המתעוררים ערב בחירות. השלום הוא דבר רציני מדי מכדי להשאירו בידי חובבנים ומגבכיי מליצות, ויהיו אף בעלי רצון טוב. המאבק על השלום הוא עניין של קבע, עניין מקצועי, עניין לפעולה מדינית רצופה, סבלנית, עקשנית, כפויית-טובה. אנחנו צבא-הקבע של השלום. עמדנו במאבק זה, כאשר היה זה בלתי-פופולרי. בגללו שברו את עצמותינו. כל אחד מעורכי "העולם הזה" ומראשי תנועת העולם הזה - כוח חדש, הקדיש למאבק על השלום אלפי שעות של חייו. בסדרה המחשבתית של "העולם הזה" נולדו תפיסות חדשות, גישות חדשות, רעיונות חדשים - אותם רעיונות שהיו גלים ברחבי העולם, כשפורסמו בראיונות, במלווייה ובספרו של אבנרי, שעוררו תגובות בגדולי העתונים מניו-יורק ועד מוסקבה, מפאריס ועד קאהיר. אותם רעיונות שרבים נאחזים בהם כיום ומנופפים אותם כגילויים חדשים. מכין הפעילים והאזהרים של "העולם הזה" יצאו הלוחמים העיקביים נגד הפליית ערביי ישראל, הלוחמים נגד גידולי השוכניזם. וראשי התנועה - שהם כיום מועמדיה לכנסת - הראו דוגמה אישית במאבקים אלה. על כך - קצת מן הקצת - בעמודים אלה.

1947 ערב מלחמת העצמאות יסד אורי אבנרי, יחד עם צעירים אחרים, את קבוצת "במאבק". (בתמונה: אורי אבנרי עם מיקו אלמו). במסגרתה הוציא את החוברת "מלחמה ושלום במרחב השמי" - שביטאה לראשונה את הרעיון חשמי של שיתוף פעולה בין התנועה הלאומית העברית והתנועה הלאומית הערבית במסגרת אחת.

1960 במשך כל שנות קיומו עמד העולם הזה בשורה הראשונה של המאבק לשוויון זכויות ערביי ישראל. הוא היה הרוח החיה בוועד הציבורי שלחם למען ביטול המימשל הצבאי. בתמונה: אורי אבנרי צועד בראש ההפגנה הגדולה אל בניין הכנסת, שתבעה לבטל את המימשל הצבאי. סמל המיבצע - איקס למחיקת המימשל - הומצא על-ידו. היתה זאת רק אחת ממאות הפעולות ברוח זו, שיוזמו על-ידי העתון, בד בבד עם התחלת פעילות בינלאומית, כגון ועידות השלום בפרינצה.

1948 בפלוגת הקומנדו "שועלי שמשון" נפגשו שני חיילים - אורי אבנרי (מימין) ושלום כהן (משמאל). בשיחות ארוכות במוצבים, בין הקרבות המכריעים בדרום ובנגב, נולד הרעיון לגבש קבוצה של חיילים קרביים, שתוציא למחרת המלחמה בסאון אשר יטיף לשלום ישראלי-ערבי ולהקמת מדינה פלסטינית תוך שיתוף עם ישראל. זמן קצר לאחר מכן נפצע אבנרי קשה בכיס פלוגיה. בביה"ח גובשו התוכניות סופית.

1966 "שירת האתונה" באה בכפריים ערביים במסיבה

הידיים (באמצע). אותה שעה פתח החייל אמנון זכרונז בשביתת ערב (שמאל) והכריז על עצמו כעל סרבן-מלחמה. כעבור 14 שנה, ערב מלחמת ששת הימים, התייצב זכרונז לשרות, השתתף בניחות

1953 למחרת פעולת קיביה, בה נהרגה האוכלוסייה של כפר ערבי שלם, על נשותיה וילדיה, מתח העולם הזה ביקורת חריפה על המעשה ותבע לשמור על טוהר הנשק. בעיקבות מאמר זה הותקפו אורי אבנרי ושלום כהן בשבת לילה, ליד